

جمعه 8 اردیبهشت 1396 - 1 شعبان 1438 - 28 آوریل 2017

شهادت سروان خلبان "علی اکبر شیرودی" (1360ش)...

شهادت سروان خلبان "علی اکبر شیرودی" (1360ش)

شهید علی اکبر شیرودی از خلبانان ماهر و متعهد هوانیروز ارتش جمهوری اسلامی ایران بود. شهید شیرودی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با مزدوران بیگانه و منافقین در غرب ایران مقابله کرد و در پاک rlm& سازی این منطقه از عناصر آشوب rlm& گر وابسته به بیگانگان، نقش بسزایی داشت. با شروع جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، سروان شیرودی به صف رزمندگان پیوست و بارها مواضع دشمن بعثی را در سخت rlm& ترین شرایط، هدف حملات هوایی قرار داد. شهید شیرودی در یکی از این عملیات rlm& ها، پس از انجام موفقیت rlm& آمیز مأموریت خود، به آرزوی دیرینه rlm& اش یعنی شهادت در راه خدا رسید. او علاوه بر کاردانی در زمینه rlm& های نظامی، فردی خود ساخته و با اخلاص بود.

قطع رابطه رژیم آل سعود با جمهوری اسلامی ایران به دستور دولت آمریکا (1367ش)

پس از قتل عام زائران خانه خدا توسط رژیم آل سعود در نهم مرداد 1366 و وقوع حادثه جمعه خونین مکه، روابط ایران با این کشور به پایین rlm& ترین حد خود رسید و تعداد دیپلمات rlm& های ایرانی در عربستان سعودی به حداقل رسید در حالی که اعضای سفارت سعودی در ایران نیز، از مدت rlm& ها قبل، تهران را ترک کرده بودند. تا اینکه سرانجام روابط سیاسی دو طرف کاملاً قطع شد و حتی در اعزام زائران بیت الله الحرام و حرم شریف نبوی نیز برای چندین سال، وقفه rlm& ای پدید آمد. اقدام دولت عربستان سعودی برای قطع رابطه با ایران، در راستای همسویی سیاست این رژیم با اربابان آمریکایی خود و به منظور انحراف اذهان مسلمانان جهان از سیاست مخالفت حضور حجاج ایرانی خانه خدا در مراسم حج سال 1367 تفسیر شد.

روز جوان

جوان کسی است که مرحله ای به نام بلوغ را پشت سر گذاشته و تغییری کلی پیدا کرده است؛ زیرا از دنیای بدون دغدغه کودکی خارج و به دنیای پرمسئولیت بزرگسالی وارد شده است. جوان شخصی است که دوره پستی و ناتوانی کودکی را پشت سر گذاشته و دوره سستی و ناتوانی دیگری به نام پیری را پیش رو دارد. لذا بهترین، فعال ترین و شاداب ترین دوره عمر هر انسانی دوره جوانی است. در بین فصول، بهار از زیبایی و جاذبه کم نظیری برخوردار است. بهار فصل سرسبزی، شکفتن و تازگی است. فصلی که طبیعت قشنگ ترین جامه را بر تن می کند و جلوه خاصی به خود می گیرد و چه خوب گفته اند که جوانی بهار عمر آدمی است؛ چرا که جوان سرشار از شادابی و نشاط است. دوره جوانی رسیدن به مرتفع ترین منازل زندگی است. در دیدگاه جوان مناظر زیبا و چشم اندازهای مطبوع و دل پسند بسیار است. روح او لبریز از آرزوها و سرشار از عشق و امید است، این ایام پرفروغ ترین دوران زندگی است. دوران شادمانی، دوران کوشش و شور و هیجان است. جوان می تواند طعم و عطر این دوره را با چشیدن بهترین فکری کامل کند و این طعم مطبوع را تا پایان عمر حفظ کند. آنچه مسلم است دوران جوانی دوران اضطراب ها، تزلزل ها و احساسات تند است دوران پرفراز و نشیب شادی ها و غم ها، سختی ها و آسانی ها، و پیروزی ها و شکست هاست، دوران کنجکاوی ها و یافتن پاسخ چراها، دوران استقلال طلبی و در عین حال شکوفایی است. دورانی که هم جنبه مثبت دارد و هم جنبه منفی. از این روست که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند: به شما درباره جوانان و نوجوانان به نیکی سفارش می کنم؛ زیرا آنها دلی رقیق تر و قلبی فضیلت پذیر دارند. زمانی که خداوند مرا به پیامبری برگزید تا مردم را به رحمت الهی بشارت دهم و از عذابش بترسانم، جوانان سخنانم را پذیرفتند و با من پیمان محبت بستند، ولی پیران مخالفت کردند و از قبول دعوت من سر باز زدند. جوان در فطرت و سرشت خویش، حق گرا و خداگراست و ویژگی هایی نظیر تمایل به ابتکار و خلاقیت و زیبایی دارد و باید زمینه های رشد این خصوصیات فطری برایش فراهم شود. او هم چون نهالی است که اگر به آن آفتاب، آب و خاک مناسب داده شود، رشد می کند و سالم می ماند و در برابر حوادث طبیعی خم به ابرو نمی آورد و از اصل خود بازگشت نمی کند تا این که همچون درختی تنومند و استوار گردد.

درگذشت "امام شافعی"، پیشوای شافعی (204 ق)

ابوعبدالله محمد بن ادریس بن عباس که به جهت انتساب به جد بزرگش، شافع، به شافعی معروف گشت. وی در سال 150 هجری به دنیا آمد. از کودکی به همنشینی با علما رغبت داشت. وی در مکه و مدینه به ادامه rlm& ی تحصیل پرداخت و در سیزده rlm& سالگی نزد امام مالک بن آنس حاضر شد و مورد تشویق او قرار گرفت. شافعی در فقه، علوم قرآنی، فنون شعر و لغت متبحر بود و دستی تمام داشت. او را اولین کسی می rlm& دانند که در آیات احکام و اختلاف اخبار و حدیث و اصول فقه تکلم کرده و کتاب نوشته است. احکام القرآن، خلافت الحدیث، ادب القاضی، اصول الفقه و السنن از تالیفات اوست. وی در 54 سالگی در مصر درگذشت.

تولد "یوهان گوتنبرگ" دانشمند آلمانی و مخترع ماشین چاپ (1400م) (ر.ک 23 فوریه)

اطلاعات زیادی پیرامون شرح حال گوتنبرگ در دسترس نیست. تنها می دانیم که او در حدود سال ۱۴۰۰ در شهر ماینز آلمان به دنیا آمد و در اواسط قرن تمام فعالیت خود را وقف هنر چاپ کرد. معروف ترین کار او کتاب مقدس گوتنبرگ می باشد که حدود سال ۱۴۵۴ در ماینز چاپ شده است. البته نام گوتنبرگ در هیچ يك از کارهای چاپی او، حتی در کتاب مقدس گوتنبرگ که مسلماً با تجهیزات او چاپ شده است، به چشم نمی خورد. گوتنبرگ ظاهراً کاسب خوبی نبوده و نتوانست از اختراع خود پول زیادی به دست آورد. او در دعاوی متعددی گرفتار شد که در یکی از آنها محکوم شد تجهیزات خود را به شریکش یوهان فاست واگذار کند. گوتنبرگ در سال ۱۴۶۸ در ماینز درگذشت. چاپ باسمه ای قرن ها قبل از گوتنبرگ در چین شناخته شده بود، باستان شناسان نیز توانسته اند يك کتاب چاپی که تاریخ آن به سال ۸۶۸ برمی گردد در چین کشف کنند. مهر و انگشترهای خاتم نیز که اساس کارش همان شیوه چاپ باسمه ای می باشد از زمان های باستان به کار گرفته می شده است. در غرب نیز قبل از گوتنبرگ با چاپ آشنا بودند. چاپ باسمه ای، امکان تولید نسخه های متعدد از يك کتاب را فراهم می کرد اما يك مشکل اساسی داشت از آنجا که برای هر کتابی باید يك سری کامل و جدید از صفحات ساخته می شد و حروف روی چوب حک می شد، این روش برای تولید کتاب های مختلف عملی نبود. گفته شده است که سهم عمده گوتنبرگ در صنعت چاپ اختراع حروف چاپی قابل جابجایی بوده است. در واقع حروف چاپی قابل جابجایی نیز در اواسط قرن یازدهم در چین توسط شخصی به نام بی شنگ اختراع شده بود. اما چون صنعت چاپ تنها پس از اروپا و پس از اینکه چینی ها روش های جدید آن را از اروپایی ها فراگرفتند در چین همگانی شد، صنعت چاپ به شکل امروزی اش را به بی شنگ و چینی ها نسبت نمی دهند. حروف چاپی را در آن زمان با نوعی سفال می ساختند که طبعاً نمی توانست زیاد بادوام باشد. بعدها چینی ها و کره ای ها در ساخت حروف چاپی قابل جابجایی اصلاحاتی به وجود آوردند، پس از آن دولت کره در اوایل قرن پانزدهم از ایجاد يك کارگاه ریخته گری برای تولید حروف چاپی فلزی حمایت کرد و پس از آن و مدتی قبل از گوتنبرگ، کره ای ها حروف چاپی فلزی را جایگزین حروف سفالی کردند. روش چاپ گوتنبرگ، با این روش می شد ۲۴۰ صفحه در ساعت چاپ کرد. کاغذ سال ها قبل در چین توسط تسائی لون اختراع شده بود و در غرب نیز قبل از گوتنبرگ به شکلی گسترده از آن استفاده می شد. این تنها عامل از عوامل چهارگانه مورد نیاز چاپ بود که گوتنبرگ به شکل آماده در دسترس داشت. اگر چه در مورد سه عامل دیگر قبل از گوتنبرگ کارهایی انجام شده بود ولی گوتنبرگ اصلاحات و ابداعات مختلف و متعددی در هر يك از آنها پدید آورد. وی ظاهراً بدون اطلاع از کار چینی ها، حروف قابل انتقال را اختراع کرد و برای هر يك از حروف الفبا يك حرف جداگانه به کار برد. حروف متحرک را چینی ها اختراع کردند، ولی گوتنبرگ که حرفه اش زرگری بود، آلیاژ مناسب برای ریخته گری حروف را از سرب و آنتی موآن به دست آورد و سپس نسبت هر يك از این دو فلز را به گونه ای انتخاب کرد که حروف بیش از حد سخت و نرم نباشند. وی برای مرکب روغنی چاپ هم فرمول مناسبی یافت همچنین پرس مناسبی هم برای چاپ ابداع کرد و خلاصه با رفع موانع و حل مشکلات، عمل چاپ را میسر و اجرایی کرد. صنعت چاپ برخلاف تمام اختراعات پیشین اصولاً يك دستگاه تولید انبوه است. يك نسخه از يك کتاب چاپی به خودی خود چیزی برتر از نسخه خطی آن نیست اما مزیت اصلی چاپ در تولید انبوه آن است. آنچه که گوتنبرگ ابداع کرد تنها يك ابزار و يك وسیله و یا حتی انجام يك سلسله اصلاحات در آنچه که وجود داشت، نبود بلکه ابداع يك سامانه کامل تولید بود. با مقایسه توسعه بعدی اروپا و چین می توان تصویری از تأثیر گوتنبرگ بر تاریخ جهان به دست آورد. در هنگام گوتنبرگ اروپا به سرعت پیشرفت کرد در حالی که پیشرفت چین، که تا مدتها بعد هنوز از چاپ باسمه استفاده می کرد، نسبتاً کند بود و می توان گفت صنعت چاپ عامل بسیار مهمی در گسترش و پیشرفت دانش بوده است. تقریباً ۲۰ سال پس از نخستین تلاش های گوتنبرگ در امر چاپ، این صنعت در ونیز، فلورانس، پاریس و لیون در حدی مختصر و محدود رواج یافت چون دستگاه چاپ گوتنبرگ، هزینه های بسیار زیادی داشت در نتیجه تنها برای ثروتمندان قابل دسترسی بود و به همین دلیل تا مدت های طولانی استقبال چندانی از آن نشد. ۳۰۰ سال پس از اختراع دستگاه چاپ گوتنبرگ، يك نمایشنامه نویس آلمانی به نام آلوئیس زنه فلدر، چاپ سنگی یا لیتوگرافی را در سال ۱۷۹۶ میلادی اختراع کرد.